

El roc del Cornut

Sant Llorenç Savall

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Llegenda sobre aquesta pedra singular de la part alta de Vallcàrcara, sota l'Hostal del Llop.
Emplaçament Vallcàrcara

Coordenades:

Latitud: 41.70985
Longitud: 2.06104
UTM Est (X): 421885
UTM Nord (Y): 4617988

Classificació

Número de fitxa 08223 - 129
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Popular
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Tot i el coneixement d'aquesta llegenda, la caiguda de l'element natural que l'ha originada n'ha fet perdre la vigència.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Ús actual: Científic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Camí vell de Granera \(Antic camí ral de Vic, PR-C 145 - 145.1\)](#)

Autoria de la fitxa Laura de Castellet i Ramon
Data de registre de la fitxa: dj., 19/06/2008 - 02:00

Descripció

Llegenda popular. Diuen que Santa Cecília (de Granera) i Sant Climent es van enamorar, i que al cap d'un temps Sant Climent insinuà en iniciar una relació sexual. A Santa Cecília no li va fer gràcia la proposta i el va fer desdir, però davant la insistència se'n va atipar, es va omplir el davantal de pedres i, perseguint el sant pel camí de Vallcàrcara, li va llançar una pedra al damunt mentre la resta li va caure del davantal. El roc encara es conserva al lloc, amb tot de pedres a sobre. Sant Climent va passar corrents per davant de Sant Feliu (de Vallcàrcara) i Santa Cecília se'n va tornar a Granera. És tradició tirar pedretes damunt del roc del Cornut, i si s'hi queden indiquen que el noi o noia que l'hagi tirat es casarà aviat: si s'hi queda a la primera, abans d'un any; si s'hi queda a la segona, abans de dos anys.. El lloc encara és ple de pedres.

Observacions:

El Roc del Cornut és una pedra singular de forma lleugerament triangular, punt de referència del camí de Vallcàrcara a Granera, situació que pot haver inspirat la llegenda. L'any 2003 va caure, quedant en una posició diferent que desdiu una mica l'encant en les arts endevinatòries.

Bibliografia

CASALS, Miquel; VICENS, Albert (2004) El vessant desconegut de Sant Llorenç del Munt. La capçalera del Ripoll: Sant Llorenç Savall. Sant Vicenç de Castellet, Ed. Farell. VERGÉS i SOLÀ, Lluís (1971) Foranies i altres coses de Sant Llorenç Savall. Sant Llorenç Savall, edició de l'autor.